



Міністерство освіти і науки України
Київський національний університет будівництва і архітектури
Комітет з питань організації державної влади, місцевого
самоврядування, регіонального розвитку та містобудування Верховної
Ради України
Інститут держави і права ім. В.М. Корецького НАН України
Фонд інституційного розвитку української науки
ВГО «Ліга інтернів»
Фонд Ебергарда Шьока (ФРН)
Фонд підтримки будівельної галузі (ФРН)
Краківський політехнічний університет ім. Тадеуша Костюшко
(Польща)
Караденізський технічний університет (Туреччина)

УРБАНІСТИЧНИЙ ФОРУМ

ЗБІРНИК НАУКОВИХ ПРАЦЬ



ЧАСТИНА ДРУГА

СТУДЕНТСЬКІ ЧИТАННЯ

КИЇВ 2023

Рекомендовано до друку Вченою радою КНУБА, прот. № 10 від 26.06.2023 р.

Редакційна колегія

Куліков П.М. – д.е.н., проф., ректор КНУБА (голова)
Мьоллер П. – член правління, Директор, Фонд Ебергарда Шьока (Німеччина)
Вайзе Т. – віце-президент Фонду підтримки будівельної галузі
Скрипнюк О.В. – д.ю.н., проф., академік НАПрН, Заслужений юрист України, Інститут держави і права імені В.М. Корецького НАН України
Тарута С.О. – народний депутат України, Президент Асоціації народних депутатів України
Андрєєв С.О. – д.н.держ.упр., проф., КНУБА
Деревінський В.Ф. – д.і.н., проф., КНУБА
Згурська В.Л. – к.п.н., доц., КНУБА
Йелда Айдин Тюрк – PhD, доц., Караденізський технічний ун-т (Туреччина)
Карпунцов В.В. – д.ю.н., проф., КНУБА, ГО «Ліга інтернів»
Кобиларчик Ю. – д.арх, проф., Краківська політехніка (Польща)
Ковальчук О.М. – к.ю.н, доц, КНУ імені Тараса Шевченка
Малкевич А. – д.п.н., проф. (Польща)
Мамедов А.М. – к.т.н., доц., КНУБА
Мамонтов І.О. – к.ю.н., проф., Заслужений юрист України, КНУБА
Марченко М.В. – к.ю.н., Фонд інституційного розвитку української науки, КНУБА
Ноняк М.В. – к.е.н., Інститут держави і права імені В.М. Корецького, КНУБА
Онїщенко Н.М. – д.ю.н., проф., академік НАПрН, Заслужений юрист України, Інститут держави і права імені В.М. Корецького НАН України
Перегада Є.В. – д.п.н., проф., КНУБА
Сердюк Н.А. – д.ю.н., проф., КНУБА
Тригуб Р.М. – к.т.н., доц., КНУБА
Халабуденко О.А. – к.ю.н., доц., КНУБА
Шебек Н.М. – д.арх., проф., КНУБА
Ярощук І.В. – к.і.н., доц., КНУБА

Рецензенти:

Безклубий Ігор Анатолійович – доктор юридичних наук, професор
Дьомін Микола Мефодійович – доктор архітектури, професор

Урбаністичний форум. Зб. наук. пр. За мат. міжнародних наукових конференцій «Просторове планування» (28 квітня 2023 р.) та «Будівельне право» (5 травня 2023 р.). В 2-х ч. Київ–Тернопіль: КНУБА, «Бескиди», 2023. Частина 2 Студентські читання. 287 с.

ЗМІСТ

Бабіченко Д. Роль митця у відбудові повоєнної України: проміжний ракурс	6
Базирін А. Проблеми щільної забудови в населених пунктах та способи їх вирішення	10
Борисенко Є. Руйнування культурної спадщини України – воєнний злочин рф	13
Будник А. Системи позавуличного міського громадського транспорту. Класифікація, приклади	16
Вершина Є. Імплементация норм міжнародного права щодо недопущення депортації населення в умовах воєнних дій	42
Гайдаєнко А. Правові засади місцевого самоврядування	47
Гармаш В. Вплив воєнних дій на майбутнє урбаністики України	53
Гончар Ю. Корпоративна соціальна відповідальність в умовах післявоєнної відбудови	55
Гончаренко В. Сучасне українське мистецтво та культура під час російсько-української війни, та їх можливий розвиток у післявоєнному періоді ...	61
Гоцький Д. Вплив руйнування міст під час війни на створення нової міської забудови	65
Дідія Д. Напрямки розвитку мистецтва під час післявоєнної відбудови України	67
Зачоса О. Застосування системи розумного міста для відбудови міст України	73
Зимін К. Творчий здобуток діячів культури та мистецтва як чинник впливу на формування містобудівних схем великих міст України (від середини XVI до початку XX ст.).....	81

<i>Іванова В.</i>	
Дослідження становлення української символіки під час подій Революції Гідності	85
<i>Іванюк Ю.</i>	
Цілі сталого розвитку ООН як рамка для розроблення стратегії розвитку сучасного міста (на прикладі м. Київ)	89
<i>Крилова Т.</i>	
Розподіл потоків пішоходів й автотранспорту на різні рівні (зокрема, під землею). Питання безпеки (на прикладі Києва).....	94
<i>Кукушкіна Ю.</i>	
Можливості й виклики післявоєнної відбудови й розвитку України	113
<i>Логвиненко Д.</i>	
Метрополітен майбутнього в просторі міста.....	120
<i>Локшук Д.</i>	
Медіа як інструмент європейської інтеграції	125
<i>Лонська А.</i>	
Тунелі міст Європи.....	129
<i>Майський Д.</i>	
Як архітектори вражень та середовище існування впливають на сприйняття простору індивідом.....	139
<i>Матвійчук А.</i>	
Роль Президента України у національному механізмі захисту прав людини відповідно до статей 102, 104, 106 Конституції України	144
<i>Махновська Д.</i>	
Висвітлення Голодомору 1932-1933 рр. в газеті «The New York Times» англо-американським журналістом Волтером Дюранті	148
<i>Наварчук Я.</i>	
Урбаністичні тенденції відбудови міст після війни (на прикладі міста Київ)	152
<i>Нечай П.</i>	
Просторове планування та розвиток житлового фонду зруйнованих міст післявоєнної України.....	158
<i>Панченко К.</i>	
Вплив Радянського Союзу на просторове планування міст України	163
<i>Пастушок А.</i>	
Мілітаризм як ідеологічна складова автократичних режимів	166
<i>Перепелюк Є.</i>	
Місце спадщини радянського минулого у формуванні європейського образу міст України.....	173

Петренко Б. Проект штучного освітлення (схеми, методи) підземного простору.....	178
Підопригора В. Історичні приклади масштабної післявоєнної відбудови міської інфраструктури: уроки для України.....	193
Присташ К. Дослідження та розбудова підземного простору на прикладі китайського міста Ченду.....	197
Проценко А. Соціальний захист працівників як складова формування європейського образу України	209
Сотникова С. Культурні цінності Криму в умовах російської окупації півострова	216
Стоянов О. Вирішення проблеми зберігання автотранспорту з використанням підземного простору (на прикладі міста Київ).....	221
Троценко Є. Вплив релігійних конфесій на розвиток інфраструктури міста Києва	245
Фесюк О. Європейські цінності українців під час воєнних дій	250
Фурман А. Економічна та екологічна безпека підприємств будівельної галузі в умовах війни	257
Харко К. Перспективи європейського вибору України.....	265
Хобта М. Вплив російсько-української війни на свідомість українських художників.....	273
Шевчук Т. Радянські будівлі: недоліки та шляхи удосконалення.....	276
Шинкар К. Вплив на розвиток міст та регіонів вимушеної міграції українців	280

*Анастасія Матвійчук, магістрантка ОП
«Захист прав людини у сфері будівництва та містобудування»
Київський національний університет будівництва і архітектури
Науковий керівник: к.ю.н., доц. Марченко М.В.*

РОЛЬ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ У НАЦІОНАЛЬНОМУ МЕХАНІЗМІ ЗАХИСТУ ПРАВ ЛЮДИНИ ВІДПОВІДНО ДО СТАТТЕЙ 102, 104, 106 КОНСТИТУЦІЇ УКРАЇНИ

Гарантії реалізації прав, свобод та обов'язків людини і громадянина можна охарактеризувати як систему норм та принципів, умов і засобів, що забезпечують у своїй сукупності здійснення конституційних прав, свобод та обов'язків людини і громадянина.

Ефективність цієї системи залежить від різних чинників, але основним серед них є наявність визначених елементів у системі функціонування державної влади.

До них відносять:

а) наявність Основного Закону, дія якого не може бути припинена довільно;

б) визнання державної влади похідною від влади народу і Конституції;

в) закріплення на конституційному рівні основних прав, свобод та обов'язків людини і громадянина та засобів і умов їх здійснення;

г) наявність незалежної судової влади;

д) можливість захисту своїх прав в Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини та у міжнародних правозахисних організаціях [1].

В Конституції України є окремий розділ що присвячений правам і свободам людини і громадянина. Згідно ст. 21 Конституції України (далі КУ) – всі люди є вільні і рівні у своїй гідності та правах. Права і свободи людини є невідчужуваними та не порушними [2]. Відповідно до ч.2 ст 3 КУ зазначає, що права і свободи людини та їх гарантії визначають зміст і спрямованість діяльності держави. Держава відповідає перед людиною

за свою діяльність. Утвердження і забезпечення прав і свобод людини є головним обов'язком держави [2].

Саме КУ досить чітко окреслює систему органів влади та посадових осіб на яких покладено завдання захищати права і свободи людини і громадянина, до яких належать: Президент України, Верховна Рада України, місцеві державні адміністрації, підсистема судів загальної юрисдикції та спеціалізованих судів, Конституційний Суд України, Уповноважений Верховної Ради України з прав людини, прокуратура, адвокатура, інші правоохоронні органи України.

Президент України посідає особливе місце у національному механізмі захисту прав і свобод людини і громадянина, статус, повноваження, та порядок його обрання чітко визначені Конституцією України.

Відповідно до ст. 102 КУ Президент України є гарантом державного суверенітету, територіальної цілісності України, додержання Конституції України, прав і свобод людини і громадянина [2].

Президент України – гарант додержання Конституції України. Він суттєво впливає на режим стабільності закріпленого в Україні конституційного ладу і законності, забезпечення прав людини і громадянина, утвердження конституціоналізму загалом. Положення Конституції свідчать про те, що Президент України несе персональну відповідальність за узгоджену безперервну роботу механізмів захисту Конституції України, прав і свобод людини і громадянина, за вжиття заходів щодо ефективного функціонування всіх владних державних структур у конституційному режимі [3].

Відповідно до ст. 106 КУ, яка деталізує статус Президента України, що встановлений у ст. 102 КУ, визначаючи основні функції президента, його повноваження та порядок їх реалізації. Ст.106 складається з чотирьох частин, логічно поєднаних між собою: у першій частині перелічуються основні повноваження глави Української держави, у частині другій підкреслюється їх персоніфікований характер, частина третя визначає види правових актів, якими оформлюються рішення, прийняті Президентом України в межах його компетенції, а в четвертій

частині визначаються особливості реалізації деяких президентських повноважень .

Положення ст.102 КУ є засадничою щодо правового статусу інституту глави держави України , які визначають абстрактне коло завдань, на які має спрямовувати свою діяльність Президент України. Натомість, їх конкретизація відбувається в ст. 106. Однак навіть поверховий аналіз положень цих двох статей вказує про широку дискрецію Президента України при реалізації наданих конституціонодавцем йому повноважень.

Інститут глави держави виступає як формально відокремлений від інших інститут держави. Президент України як глава держави є гарантом Конституції України, а також гарантом забезпечення, дотримання та захисту прав і свобод людини і громадянина, Зокрема, в тексті присяги вказується на те, що Президент України зобов'язаний «обстоювати права і свободи громадян».

Місце і роль глави держави у системі органів правозахисної діяльності є важливим з метою підтримання її постійного динамічного розвитку. Інститут Президента виступає особливою організаційно-правовою гарантією прав і свобод людини та громадянина, що відображено в тексті Основного Закону нашої держави. Метою його діяльності є реальне забезпечення прав і свобод особи, що відповідно також і передбачає їх захист. З метою реалізації даного повноваження його статус залишається постійним та незмінним як глави держави [4,5].

Таким чином , діяльність Президента України як глави держави направлена на забезпечення прав і свобод людини і громадянина та національних інтересів України. Президент України є гарантом національної незалежності й територіальної цілісності, виступає гарантом додержання Конституції України , а отже забезпечує захист прав і свобод людини та громадянина . Його діяльність впливає на режим стабільності конституційного ладу , несе персональну відповідальність за узгоджену безперервну роботу механізмів захисту Конституції України, прав і свобод людини і громадянина.

Список використаних джерел

1. Редькін В.В. Фондова лекція з навчальної дисципліни «Права людини в правозастосовчій практиці». 2014. С. 5, 8.
2. Конституція України від 28 червня 1996 року. URL: <http://surl.li/kcvjz> (дата звернення 20.11.2022).
3. Жуковська Я., Тарасюк Р. Конституційно-правовий статус Президента України. URL: <http://surl.li/kcvkc> (дата звернення 20.11.2022).
4. Корнієнко П.С. Президент України у системі органів правозахисної діяльності. Інститут держави і права ім. В.М.Корецького НАН України, 2019. URL: <http://surl.li/kcvkd> (дата звернення 20.11.2022).
5. Корнієнко П.С. Окремі суб'єкти конституційної правозахисної діяльності в утвердженні прав і свобод людини. URL: http://194.44.12.92:8080/jspui/bitstream/123456789/5187/1/10-11-Збірник%202020_0367-0370.pdf (дата звернення 20.11.2022).